

Седмина та има две разумѣнія : Пѣрво со седмина та се разумѣватъ седмь дни спорѣдъ книги те Левитски : (гл. кѣ.) Гдѣ то седмь седмины; сирѣчь мѣд. дни се ичисляватъ ѿ прѣздника на пасха та, до прѣздника на пентикѣстїа (пять-десѣтница). Втора со седмина та се разумѣватъ седмь години, спорѣдъ книги те Левитски, четї гл. кѣ. и трѣто то слѣво Златѣстоко противш Иудѣи те листъ чд. и че. И ще видиши, зашѣо седмины те Данїиловы са испалниѣа до пѣрво то Хрѣтѣво пришѣствїе, спорѣдъ дѣмы те на Архаггла Гакрїїла, дѣто дѣма Данїилѣ прорѣкѣ. Кѣи не види, кѣлкѣ велико запѣстѣнїе станѣ на Иудѣи те ѿ временѣ та Хрѣтѣвы, катѣ се разорї Иерусалимъ, и цѣрква та стѣа стѣихъ? Пѣрвш ѿ хїлѣдо и ѣсмь стѣтинъ и пѣть десѣть двѣ години цѣрква нѣматъ : Втора нѣматъ прорѣцы : трѣто нѣматъ своѣд царѣ и царство : четвѣрто по всїчка всесѣннаа се скїтатъ, ѿ всїчки оуничїжѣеми и попирѣеми. И товѣ ниѣно ѡпѣстошѣнїе спорѣдъ прорѣчества та ще стої до скончѣнїе мїра. Зарадї тѣа седмины Данїиловы четї вѣ маргарїтѣа книга трѣто то слѣво Златѣстоко, кѣо то ѣ противш Иудѣи те на листѣ чѣ. и ще разумѣешъ, зашѣо се испалниѣа седмьдесѣть седмины до пѣрво то Хрѣтѣво пришѣствїе.

Тѣа седмины Данїиловы мнозиѣа ичисляваѣуше многѣ рѣботы и зрѣкоѣа, ѡбѣче спорѣдъ Хрѣтѣвы те дѣмы, що продѣма : Нѣсть вѣше разумѣти временѣ и лѣта, иже положи Оуцъ мѣи во своѣи влѣсти, ѡстанѣа и мѣ сѣетни и прѣздни мѣдрѣванїа та, и дѣто мнѣа, чѣ са мѣдри, ѡбезумїхасѣ.

Прѣче тѣа рѣботы катѣ са такѣ, мѣ читѣтелю благочестїивыи, трѣе прилѣжнѣ да разсѣдїе скончѣнїе то на нѣше то житїе, ѣ не скончѣнїе то мїра : да поглѣднѣе вѣ години те, вѣ кой то тѣлкѣ злыни стѣриѣме, и да ичислявѣе, кѣлкѣ многѣ години преминаѣа, кой то злѣ и згубїхѣе рабѣтаѣуше на стрѣсти те, на мїрѣ, и на дїавѣлѣа : ѣ кѣлкѣ мѣлкѣ преминаѣа години, мѣцы, дни, и часѣве, вѣ кой то Бѣгѣ рабѣтиѣме : и товѣ ичислянїе ѣ дѣшеполѣзно, ѣ не да гѣнїе непѣстижїмы те рѣботы, и да ичислявѣе ѡновѣ, що ѣ неопредѣлѣнно.

Ѡбѣче, любѣзныи читѣтелю, за да се не лишїши со вѣемъ ѿ любопытство то си, ще и завїмъ тѣка нѣкои ѿ Божѣственны те писѣнїа зарадї Артїхрїста знѣменїа, за кой то и Апѣли те пыѣа Ииса : Рцы нѣмъ, когдѣ сїа вѣдѣть, и чѣо ѣсть знѣменїе твоегѣо пришѣствїа, и кончїны вѣкѣа [Мад. кѣ.] Ѡбычно ѣ ѣднѣ скрїена вѣшь ѿ нѣкое знѣменїе да се познѣва, каквѣо то скрїенныи ѡгнѣ, ѿ дымѣа, и тѣгѣа та на сѣрдцѣе то чѣловѣческо, ѿ стѣнанїе то, ѿ слѣзы те, и ѿ въздыѣнїе то, и прѣчал.

Тѣка не ще да дѣмамъ зарадї знѣменїа та ѡвщи, каквѣо то що сѣ вѣрани, вѣстѣнїа и зыкѣ на и зыкѣ, царство на царство, глѣдоке, трѣсовѣ, пѣгубы, помѣрчѣнїа сѣлнца, и лѣны : тѣа знѣменїа и прѣжде вѣдѣоѣа, но не оу кончїна, катѣ що дѣма Хрѣтѣсѣа и стїны : но тѣка ще и вїмъ своѣственны те знѣменїа, дѣто са